

Naše

NOVINY

Dvojmesačník obce Palárikovo

Ročník XXII.

Číslo 3

Jún 2020

Cena 0,70 €

Foto: František Tóth

Obsah

SAMOSPRÁVA	2
ZO ŽIVOTA OBCE	7
RECEPTY	14
ZO ŽIVOTA ŠKOLY	15

Revitalizácia odvodňovacích kanálov v obci...

Vážení spoluobčania!

Každý z nás vníma v posledných týždňoch výrazné zmeny počasia, ktoré môžu vo veľkej miere ohroziť našu obec. Predísť novej katastrofe môžeme iba preukázaním súdržnosti a vzájomnej pomoci obce a vás, milí občania.

Musíme urobiť všetko pre zvládnutie nepredvídaných, až extrémnych situácií, akými sú časté privalové dažde, ktoré môžu byť príčinou ohrozenia zdravia a života občanov a vzniku škôd na majetku. Preventívne vodozádržné opatrenia môžu byť jedným z účinných nástrojov na znižovanie rizík povodní. Preceňovanie ich významu či podceňovanie rizík v súvislosti s neuváženými zásahmi do vodného režimu obce i samotnej krajiny môže v povodiach drobných vodných tokov viesť k podobným problémom ako nedofinancovanie, resp. nesprávne nasmerovanie finančných tokov v doterajšom spôsobe zabezpečenia protipovodňovej ochrany.

Počasie sa nedá plánovať a niekedy nás nemilo prekvapí, čoho svedkom sú časté daždivé dni, búrky sprevádzané nárazovým vetrom, plnia sa odvodňovacie kanály, voda nemá kadiaľ odtekať, vytápa pivnice rodinných domov.

Dovoľte pár postrehov, možno pre vysvetlenie i upokojenie tých, ktorým dažďová smršť narobila nemalé starosti, niekde skoro existenčné.

Množia sa sťažnosti typu: „Mám plný jark vody, odtokové rúry sú upchaté, v pivnici mám plno vody, vytopilo nám záhradu, pozemok, neviem vyjsť z domu, všade sa valí voda...“ Počasie však nerozkážeme. Dokáže nás buď milo či nemilo prekvapiť. No AKO sa popasovať s týmito problémami?

Požiadavky na mieru zabezpečenia zastavaného územia obcí, stavieb a zariadení pred účinkami povodňovej vlny sa zvyšujú. Dôvodom je najmä nevhodné situovanie výstavby v ohrozených územiach a v dô-

sledku extrémnych zrážok zvýšené opakovanie viacročných kulminačných prietokov.

Premenlivosť prietokov vo vodnom toku je prirodzenou vlastnosťou. Vysoké vodné stavy sú sprievodným javom výskytu intenzívnych zrážok na väčšine povodia ak pôda vzhľadom na predchádzajúci stav už nemôže ďalšie zrážky zadržať. Sprievodným javom extrémnych zrážok a extrémnych odtokových pomerov sú povodne alebo sucho. Ovplyniť odtok extrémnych zrážok a súčasne zmierniť nedostatok zrážok môže navrátenie prirodzenej schopnosti akumulácie vody v krajine revitalizáciou povodí - opatreniami na odstránenie alebo zmiernenie nepriaznivých vplyvov.

Cieľom obce je zlepšenie základnej infraštruktúry rekonštrukciou odvodňovacích kanálov, a tým zabezpečenie spontánneho odtekania dažďovej vody po miestnej komunikácii i do kanalizačných otvorov a šacht, zvýšenie úrovne základných služieb obce, ktorá je nevyhnutnou podmienkou jej ďalšieho rozvoja v hospodárskej i sociálnej oblasti a taktiež dosiahnutie pozitívnych zmien v obci.

Celý kataster našej obce má rovinatý charakter s kvalitnou poľnohospodárskou pôdou. Rozprestiera sa na aluviálnej nive rieky Dunaj. Nachádzajú sa tu mnohé podmáčané výskovo poklesnuté terény, nazývané slaniská. Katastrálne územie má rozlohu 5129 ha, t.j. s hustotou obyvateľstva 0,87 na 1 hektár s nadmorskou výškou 110 - 121 m. Obec sa rozprestiera po dvoch stranách umelého odvodňovacieho kanála nazývaného „Cergát“ alebo Dlhý kanál.

Základnou riečnou sústavou územia obce Palárikovo je rieka Nitra pretekajúca mimo územia, no odvádzajúca z územia Palárikovo všetky povrchové vody prostredníctvom Dlhého kanála (Cergát). Tento tok odvodňovací kanál je hlavným tokom územia. Je upravený a má vybudované ochranné hrádze. Priamo

odvádzajú z územia obce povrchové vody. V riešenom území preteká niekoľko menších odvodňovacích kanálov, z ktorých je najvýznamnejší Hlavný odvodňovací kanál. Tento je dlhý 1765,0 m. Odvodňuje zamokrené záhrady pozdĺž jeho trasy, no tiež odvádzajú privalové vody z prudkých lejakov v centre obce Palárikovo. Okrem uvedených tokov sú v intraviláne obce občasne zatopené plochy a jedna trvalá vodná plocha pri osobitnej škole o rozlohe 0,95 ha, pričom je využívaná ako rybník. Jeho priemerná hĺbka je 1,2 m.

Doteraz obec vyčistila najrizikovejšie kanály v uliciach Slnčná, Štefánikova, J. Matusku, časť Štúrovej ulice, v ostatných úsekoch budú práce prebiehať priebežne.

Obraciam sa na vás, milí spoluobčania, a zároveň vás prosím o pomoc a porozumenie. Nezanášajte odvodňovacie kanály a jarky bioodpadom, stavebným materiálom, nezasympávajte ich pokosenou trávou, ale naopak, starajte sa o priechodnosť pravidelným čistením, prehľbovaním, aby voda mala kadiaľ odtekať. Zároveň musíme udržiavať plochy v obci, ktoré majú schopnosť nadbytočnú vodu zachytiť.

Obec bude postupne precisťovať a prehľbovať jarky za pomoci strojnej techniky a pracovnej sily zamestnancov, ktorú máme k dispozícii, nie je však možné tieto regulačné práce vykonať hneď a v celej obci, nakoľko obec vlastní desiatky kilometrov odvodňovacích kanálov, rigolov, jarkov, priekop. Udržiavať je potrebné aj rigoly v okrajových častiach obce za záhradami, ktoré hraničia s poľami, no ani tie nie sú určené k zanášaniam bio odpadom.

Preto uvítame každú pomoc z vašej strany. Ak máte chuť a chcete nám pomôcť, budeme vám za tento počin nesmierne povďační. Urobíte kus prospešnej práce nielen pre seba, ale i pre našu krásnu obec.

starostka obce

Za dverami domu kultúry

Hoci počas tohtoročnej jari sme si nemohli dopriať veľa kultúry a spoločenských udalostí, život za dverami Domu kultúry v Palárikove sa nezastavil. Mal však iný charakter. Namiesto organizovania kultúrnych podujatí sme sa v poslednom období usilovali skultúrniť priestory, v ktorých sa, pevne veríme, opäť čoskoro stretáme.

V prvom rade sme pokračovali v rekonštrukčných prácach. Podarilo sa vymalovať štyri miestnosti a do dvoch z nich položiť novú plávajúcu podlahu. Klavírna miestnosť na prízemí domu kultúry je už hotová a pripravená ďalej slúžiť na výučbu anglického jazyka, hry na hudobných nástrojoch a na stretnutia členov Jednoty dôchodcov Palárikovo. Počas prázdnin plánujeme obnoviť šatne za pódium, opraviť hľadisko v hlavnej sále a zrekonštruovať pánske toalety. A pomedzi všetky tieto práce upratujeme a upratujeme...

Keďže protiepidemiologické opatrenia sa pomaly, ale isto uvoľňujú, začíname aj plánovať ako vdýchnuť život nášmu kultúrnemu stánku. V termíne 10. – 14. augusta 2020 by sme radi privítali naše deti v dennom tábore. Koncom augusta zasa pripravujeme Rozlúčku s letom pre deti i dospelých, keďže pre mimoriadny stav sme tento rok nemohli osláviť Deň detí. September rozvoní našu dedinu tradičným gulášom. A so začiatkom školského roku sa otvoria dvere domu kultúry pre malých i veľkých záujemcov o krúžkovú činnosť. Veríme, že sa budete môcť tešiť z hodín tanca, spevu či hry na hudobných nástrojoch.

O všetkých podujatiach sa dozviete včas prostredníctvom webovej stránky domu kultúry www.dkpalarikovo.sk, oficiálnej stránky obce www.obcypalarikovo.sk a z vysielať miestneho rozhlasu.

Moje poďakovanie za pomoc a spoluprácu patrí všetkým zamestnancom DK, technickým službám obce za pomoc pri upratovaní, vedeniu obce a poslancom obecného zastupiteľstva za podporu.

Matúš Hložák,
vedúci Domu kultúry v Palárikove

Národná transfúzna služba informuje...

Dňa 10.6.2020 sa v priestoroch domu kultúry za prísnych hygienických podmienok uskutočnil spoločný odber krvi v čase od 8.00 do 11.00 hod. Darcovia mali presne rozvrhnutý čas, aby sa odber uskutočnil čo najplynulejšie a bez zbytočného čakania. Odberu sa zúčastnilo 28 darcov: Luboš Ondrejko, Roman Backa, Boris Karas, Vít Drgon, Peter Tóth, Beáta Manetová, Alena Berkešová, Oto Čapala, Mária Bokrošová, Erik Bednár, Rudolf Bilovský, Vladimír Krištof, Kristína Slivoňová, Milan Slovák, Magdaléna Slováková, Zuzana Barusová, Roman Záležák, Boris Kollár, Anton Provodovský, Róbert Židuliak, Roman Provodovský, Adela Rusnáková, Marcela Samašová, Jana Bažaličková, Veronika Vančová, Stanislav Noskaj, Ivana Šrámková, Monika Kačáková.

Toto je zoznam 28 dobrovoľných darcov krvi, ktorých hreje pocit, že ich nezištný skutok prináša úžitok tým, ktorí to potrebujú pri záchrane svojho života. Darovanie krvi je skutočným „darom života“. Dobrovoľní darcovia krvi v pravidelných intervaloch, ak im to zdravotný stav dovoľí, niekoľkokrát do roka doslova a do písmena darujú život niekomu neznámemu, aby mu ich krv zachránila život, aby ešte dlho mohli byť v kruhu svojich najbližších... Preto darcom stále patrí veľké ďakujem od nás všetkých za ich hrdinské gesto nezištnosti, že darujú to najvzácnejšie, čo sa nedá vyčíslit ani vyvážiť zlatom a tou je životodarná tekutina K R V.

Mária Slažanská za Červený kríž v Palárikove

Knižnica informuje...

Projekt: Prednášky, besedy a tvorivé dielne pokračujú...

V mesiaci júl sa už začne s podujatiami, ktoré budú podporené Fondom na podporu umenia z verejných zdrojov. Ako prvé sa budú uskutočňovať tvorivé dielne. V nich budeme stvárať naše tradičné rozprávky, ktoré sú dedičstvom po našich predkoch. V mesiaci júl až december sa budú pravidelne uskutočňovať besedy a prednášky s pozvanými hosťami, či už to bude lekár, psychologička, redaktori, spisovatelia pre dospelých, spisovatelia pre deti, šéfkuchár, cestovateľka, fotografka...

O presnom dátume podujatia vás v dostatočnom predstihu budeme informovať cestou miestneho rozhlasu, v Našich novinách, na vývesnej tabuli obce, v propagácii Fondu na podporu umenia, na stránke Domu kultúry, na stránke a facebooku obce...

Vypracovali sme projekt pod názvom Akvizícia knižnice pokračuje. Žiadosť na grant bola v poriadku a úplná, teraz už iba čakáme na vyjadrenie

Fondu na podporu umenia, či podporia z verejných zdrojov náš projekt. O ich verdikte vás budeme informovať v našich novinách.

u. fond na podporu umenia

Doplnili sme knižničný fond o nové publikácie z beletrie pre dospelých, mládežnícku beletriu, náučnú literatúru pre deti a dospelých. Na jej nákup prispeje Obec zo svojho rozpočtu.

Knižničný fond doplnili aj naši čitatelia o nové knihy. Pri ich spracovávaní nám veľmi výdatne pomáhajú naše dve čitateľky, sú to pani Helena Juríková a Hilda Rybárová, za čo im patrí vďaka, že nezištné prídu a pomáhajú so spracovaním darovaných kníh. Nie všetci, ktorí darovali knihy, súhlasili so zverejnením mena, no spomeniem aspoň pani Šrámkovú z Tvrdošoviec, pani Sandtnerovú a pani Bokrošovú z Palárikova. Ešte raz ďakujeme všetkým.

Mária Slažanská,
vedúca knižnice

Obecná polícia informuje

Na úvod by sme chceli poďakovať všetkým občanom za nosenie rúšok z dôvodu pandémie, ktorá nečakane zasiahla celý svet. Vzhľadom k tomu, že sa blíži polrok 2020, chceme informovať o predbežnom bezpečnostnom skutkovom stave tunajšej obce. Doposiaľ máme evidovaných 8 priestupkov, z toho: 2x neznámy priestupok, 2x vyhľadany priestupok, 4x objasnený priestupok. Ide o priestupky týkajúce sa verejného priestranstva (napr. čierne skládky), priestupky proti majetku a priestupky na úseku chovu a držania psov. Taktiež úzko spolupracujeme na rôznych iných skutkoch, ktoré sú toho času ešte rozpracované s OO PZ a OKP N. Zámky a OKP Nitra. Chceme dať do pozornosti, že dňa 2.6.2020 sme zaevidovali priestupok ohľadom znečistenia verejného priestranstva a priestupok na úseku ochrany životného prostredia podľa §-u 47/1d a §-u 45/1 Zák.č.372/90 Zb., ktorého sa dopustil doposiaľ neznámy páchatel a to tým, že medzi časťou Žofia a obcou Zemné vyhodil cca 25 – 30 ks uhynutých sliepok. Týmto žiadame občanov, ktorí spozorujú akékoľvek podozrivé vozidlo, ktorého vodič alebo iná osoba z vozidla v obci alebo iných prilahlých miestach niečo vyhadzuje, premiestňuje a podobne, aby to nahlásili na našu obecnú políciu na telefónne číslo 0905/383096 alebo na telefónne číslo 158, za čo im vopred ďakujeme. O uvedenom skutku sú informované policajné zložky prilahlých dedín a taktiež štátna polícia. Už viackrát sme písali, že obec má zavedený kamerový systém, taktiež máme umiestnené fotopasce v rôznych častiach obce a za prípadné zistenie nelegálnej činnosti hrozí postih v zmysle zákona.

Martin Šátek,
náčelník Obecnéj polície Palárikovo

PREDSTAVUJEME OSOBNOSTI PALÁRIKOVA

• PaedDr. Dana Kucharová, PhD. •

V tomto čísle Našich novín vám predstavíme osobnosť, ktorú môžete poznať buď z nášho ochotníckeho divadla, ktoré s veľkým zánietením prevzala po svojom otcovi, alebo sa s ňou môžete stretávať v kostole, kde sa dlhé roky angažuje v miestnych farských aktivitách, a deti – tie ju dobre poznajú z letných táborov. O kom je reč? O Danke Kucharovej, pani učiteľke, ktorá pôsobí na pôde Spojenej školy sv. Uršule v Bratislave. Dana je veľmi všestranná osoba. Nielenže ju zaujímajú predovšetkým prírodné vedy, ale miluje kvety, ich aranžovanie má v malíčku, rada cestuje a turistika, trebárs aj s deťmi v tábore, je pre ňu aktívny oddych. Pre mňa bola vzorom od mladosti, od puberty, nielen ma douči-

la, čo mi z tajov matematiky a chémie nešlo, ale naučila ma aj umeniu aranžovania kvetín, dokonca ma viedla pri mojich prvých článkoch v Našich novinách. A to som určite nespomenula všetko. Dana veľmi zodpovedne pristúpila aj k nášmu rozhovoru a zodpovedala na všetky moje otázky.

Danka, na začiatok čitateľom prezrad', čo si vyštudovala?

Zostala som verná učiteľskému povolaniu, ktoré je hlboko zakorenené v našej rodine. Zo základnej školy u nás doma som pokračovala v štúdiu na Gymnázium v Nových Zámkoch a po jeho ukončení som si začala plniť môj učiteľský sen na Prírodovedeckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave v odbore učiteľstvo všeobecnovzdelávacích predmetov v aprobácii matematika – chémie.

Prečo si si vybrala matematiku a chémiu?

Túto otázku mi položilo už veľa ľudí, lebo kombináciu uvedených predmetov považujú za netradičnú. Matematika ma začala zaujímať už na základnej škole. Rada som počítala a nemala som rada predmety, ktoré sa bolo treba memorovať – všetky tie „-pisy“. Na gymnázium som sa utvrdila, že na „matiku“ sa netreba učiť – stačí porozumieť podstate a ostatné je možné logicky si odvodiť. Ďalšou úžasnou vecou na matematike je, že nič v nej nie je náhoda, je exaktná, konkrétna a aplikovateľná i bežnom živote. Okrem toho naša trieda dostala šikovného učiteľa matematiky, ktorý sa usiloval v nás rozvíjať myslenie a podporoval nás práve v rozmyšľaní a logickom odvodzovaní zákonitostí. Až teraz, keď sama pôsobím ako učiteľka matematiky, oceňujem tento jeho prístup a priznám sa, že veľa skúseností zo študentských čias sama využívam. A chémie sa už len pridala vďaka našej triednej profesorky z gymnázia. Mala

ten správny učiteľský talent, ktorým si získala nadšencov pre chémiu, pretože vedela zložité veci povedať veľmi jednoducho a zaujímavo. A keď k tomu pridala zopár pokusov, tak to boli pre nás, študentov niečím nezabudnuteľným. Veď si ju zažila aj ty, tak vieš, o čom hovorím. A moja kombinácia bola jasná - matematika je o presnosti, usporiadaní, korektnosti, chémie je o pokusoch, prekvapeniach, očakávaní – taká „kuchárčina“.

Mala si aj nejaký učiteľský vzor?

Ťažko povedať, keďže od detstva som žila v školstve. Stará mama bola učiteľkou v materskej škole u nás doma, starý otec učil matematiku a fyziku, mama pôsobila ako učiteľka ekonomických predmetov. Aj v širšej rodine je veľa generácií učiteľov, tak snáď sú v tom aj gény. Nespomínam si, že by môj vzor bol niekto konkrétny. Skôr to vníмам tak, že moje definitívne smerovanie a výber aprobačných predmetov ovplyvnilo niekoľko vzácnych ľudí, ktorých som už spomenula a ktorí svoje učiteľské povolanie vykonávali a vždy o ňom rozprávali s láskou, radosťou a nadšením.

Danka, koľko rokov učiteľskej praxe máš za sebou?

Po skončení fakulty som ešte dva roky zostala pracovať na Katedre didaktiky prírodných vied PriFUK a venovala som sa výskumnej práci. Popri nej sa mi splnil sen a začala som učiť na cirkevnej škole ako externistka. Táto skúsenosť ma definitívne utvrdila, že potrebujem vidieť zmysel svojej práce každý deň. A tak som sa jednoznačne rozhodla a nastúpila som ako učiteľka matematiky a chémie do Gymnázia sv. Uršule v Bratislave. Tento školský rok je mojim dvadsiatym školským rokom na „Uršule“.

Ani sa nezdá, ako tie roky letia... Viem, že si pôsobila aj vo vedení školy. Ako je to teraz?

Áno, bola som trinásť rokov vo vedení gymnázia, z toho som sedem rokov túto školu viedla. Od septembra 2020 sestry uršulinky, ktoré sú zriaďovateľom našej školy, zreorganizovali štruktúru škôl vo svojej pôsobnosti a bratislavskú materskú školu, základnú školu a gymnázium spojili do jedného komplexu Spojenej školy sv. Uršule. Od septembra 2020 pôsobím ako zástupkyňa riaditeľky spojenej školy pre gymnázium.

Vedeckú prácu si teda naozaj zanechala?

Nie celkom. Popri práci som ukončila doktorandské štúdium v odbore teória vyučovania chémie, naďalej externe spolupracujem s katedrou didaktiky PriF UK a som členkou predmetovej komisie chémie pri ŠPÚ. Za tieto príležitosti som veľmi vďačná, pretože mi dávajú priestor na spoluprácu s odborníkmi, získavanie nových skúseností, poznatkov a inšpirácií, ktoré sa usilujem vnášať do reálnych situácií v pri vyučovaní aj napriek tomu, že v posledných rokoch viac učím matematiku.

Keďže sa blížia prázdniny, ako ich strávi pani zástupkyňa?

Myslím, že „klasicky“ – uzatváraním administratívy za školský rok 2019/2020, prípravou nového rozvrhu hodín a ďalšej dokumentácie na školský rok 2020/2021. Veď ja už teraz žijem niekde v októbri 2020...

Dá sa úplne oddýchnuť od školy?

Veľmi ťažko, ale dá sa. Keďže mi na škole záleží, prajem si, aby sme sa posúvali ďalej v silnej konkurencii bratislavských gymnázií. Moja práca je pre mňa koníčkom, mám rada jedinečnosť každého okamihu v škole, zvedavé pohľady a šibalské úsmevy našich detí. Dva rovnaké dni v škole som nezazila, dve rovnaké hodiny podľa mňa neexistujú. Práve toto je na učiteľskom povolani najkrajšie a zatiaľ si neviem predstaviť inú prácu, ktorú by som vedela robiť... A tak aj keď si myslím, že oddychujem, často sa pristihnem, že rozmýšľam nad vecami, ktoré by sa dali v škole zmeniť či vylepšiť.

Čomu sa ešte venuješ? Máš ešte popri svojej profesii čas na záľuby?

Jasné, že si nájdem čas, a to vieš aj sama - divadlo, jasličkové slávnosti, letné tábory, pečenie, práca v záhrade – to sú prostriedky, ktoré ma dokážu aspoň na chvíľu odtrhnúť od práce.

Divadlo – to som chcela počuť. Ako to všetko začalo s ochotníckym divadlom a tebou? Dá sa povedať, že to je tvoja láska?

Divadlo som mala rada vždy, čo sa pamätám. Možno tak osobnejšie sa všetko začalo jasličkovými slávnosťami, ku ktorým som písala scenáre. V deväťdesiatych rokoch sa u nás obnovila činnosť ochotníckeho divadla a vďaka môjmu otcovi – režisérovi niekoľkých predstavení z tohto obdobia, som mala možnosť pozorovať, ako sa rodí predstavenie. Veľmi ma to oslovilo, vždy sme s ocom doma hru rozoberali, spoločne premýšľali nad výstupmi, kostýmami, kulisami. Či je to láska? Veru je. A veľká.

Kolko divadelných hier prešlo tvojimi rukami?

Vieš, že presne neviem?? Budem sa musieť pozrieť do archívu a spočítať ich. Len tak narýchlo – myslím, že minimálne sedem... A môj veľký sen sa mi splnil predstavením My Fair Lady.

Aké divadelné hry máš najradšej? Tematicky alebo druhovo – komédia – tragédia...

To uhádneš ľahko, keď si spomenieš na posledné naše predstavenia, ktoré som režírovala. Najradšej mám komédie a spevohry. Myslím si, že každému z nás dobre padne, keď sa môže aspoň na chvíľu odrea-govať a od srdca sa zasmiať.

Čo majú ochotníci pripravené pre svojich verných divákov teraz po pandémie? A kedy sa nám s novým dielom predstavia?

Už od januára sme opäť poci-tivo skúšali a pripravovali novú veselohru, ktorú sme našim verným divákom plánovali ponúknuť začiatkom mája. Chceli sme si ňou pripomenúť krásnych osemdesiat rokov nestora slovenského humoru Milana Lasicu. Režisér mieni – korona mení... Vzhľadom na pandémiu a s ňou súvisiace opatrenia sme nácviky museli prerušiť. No už teraz sľubujem (verím, že aj za našich hercov), že určite sa môžu tešiť na nové predstavenie možno ešte na jeseň, ak nám to dovoľia okolnosti a zároveň aj pracovné a rodinné povinnosti našich ochotníkov.

Dá sa riadiť školu v Bratislave a zároveň divadlo v Palárikove?

Keď si vytvorím rozvrh hodín na víkendy a zjednám domáce práce so sestrou a mamou, tak sa dá Od pondelku do piatku vtedy žijem školou, v soboty a nedele má úplnú prioritu divadlo.

Nedá mi ešte otázku na záver – čo pre teba znamenajú letné tábory, ktoré sme kedysi dávno začali spolu organizovať?

Znie to paradoxne, ale pre mňa je to úžasný oddych. Byť týždeň s deťmi a môcť sa hrať, chodiť po horách, spoznávať zákutia a pamiatky krásneho Slovenska, mne osobne dokáže, ako sa hovorí, „dobiť baterky“. Ísť do tábora je nepochybne veľká zodpovednosť, ale na druhej strane úprimnosť, otvorenosť, hravosť, spontánnosť, kreativita a vďačnosť detí za čas, ktorí im všetci vedúci venujú, ma utvrdili v tom, že tábory,

ktoré sa zrodili najmä z tvojho odhodlania a nadšenia a pokračujú dodnes, majú veľký zmysel a boli správnym rozhodnutím.

Danka, v závere obvyčajne vyzývam našu osobnosť, aby vyjadrila svoj odkaz, želanie... Čo je tvojím odkazom, prianím pre mládež, s ktorou pracuješ alebo pre nás – čitateľov Našich novín?

Všetkým mladým prajem, aby ich oči vnímali malé každodenné veci a pozerali sa na ne v správnom svetle. Aby ich ruky nikdy nerozmýšľali, či majú pomôcť a byť užitočné. A nám všetkým želim veľa dobrých myšlienok a srdce, ktoré preteká radosťou a je schopné túto radosť dávať ďalej.

V mene čitateľov Našich novín ďakuje za úprimný rozhovor Slavomíra Slivoňová.

SPOLOČENSKÁ RUBRIKA

NARODILI SA

Ján Hutník
Natália Hutníková
Andrea Slodičáková

Alexander Žgrlík
Tamara Matúšová

ROZLÚČILI SME SA

Hubert Kmeť
Ján Lalák
Anna Lukáčová
Jaroslav Včelka
Emília Šrámková
Katarína Kollárová

Július Šrámek
Mária Švantnerová
Ing. Ladislav Slodičák
Margita Šrámeková
Vincent Stoklas

UZAVRELI MANŽELSTVO

Ján Valentko – Vlasta Podolinská
René Hústya – Jana Bugyíková

Mária Viteková, matrikárka

Technické služby obce informujú

Milí spoluobčania, dovoľte mi využiť tento priestor na zhodnotenie práce technických služieb a priblíženie vám, občanom našej obce, ktoré sme v rámci našej činnosti realizovali za predchádzajúce obdobie.

Našťastie nás zima ničím mimoriadnym neprekvapila a mohli sme sa preto venovať aj inej činnosti. Začali sme s opílovaním drevín, ktoré bránili plynulému priechodu po chodníkoch a cestách v našej obci. Až na niekoľko ulíc sa nám to vcelku podarilo a dnes môžem konštatovať, že v prípade prechádzky po hlavných uliciach alebo uliciach vedúcich k vlakovej stanici, k parku, k wellnessu sa dostanete bez toho, aby ste sa museli na chodníkoch vyhýbať drevinám, ktoré tento priestor zužovali alebo obmedzovali. Verím, že túto skutočnosť ocenia i vodiči, ktorí môžu pre-

chádzať po uliciach so svojimi vozidlami bez toho, aby pri uživenom priestore na ceste utrpeli nejakú materiálnu škodu na svojom vozidle.

Mrzí ma, že sme nedotiahli aj Záhradnícku ulicu, táto je ale svojím spôsobom dosť komplikovaná a musíme k úprave drevín na tejto ulici použiť techniku, ktorú nemáme, a preto hľadáme určité alternatívy ako na to. Verím, že sa nám to v krátkej dobe podarí.

Našou prácou je aj starostlivosť o zeleň a to nie len v parkoch, ale aj na voľnom priestranstve, ktoré patrí pod správu obce. Môžem zodpovedne prehlásiť, že pracovníci technických služieb sa tento rok zhostili tejto úlohy veľmi zodpovedne a verím, že ste postrehli, že priestor pri Vendelínovi je krásne vysadený a upravený. Tak isto sme sa snažili skrásliť priestor aj v Malom parku, ktorý, si dovoľm tvrdiť,

vyzerá vynikajúco a oplatí sa pozvať vás, rodinky s deťmi na malú prechádzku. Vyčistili sme aj priestor okolo artézskej studne, ktorá bola nie len zanesená rôznymi nečistotami a bol problém nabrať si vodu bez toho, aby ste sa po členky nenamočili, ale aj v jej okolí neskutočný neporiadok a rozhádzané oblečenie. Smutné na tom je to, že si to robíme sami. Keďže zub času doľahol aj na drevené mólo pri Barine boli sme nútení odstrániť drevené podesty pri detskom ihrisku, nakoľko z neho trčali kovové predmety, ktoré by mohli privodiť zranenie osobám pohybujúcim sa v tejto časti. Príde aj k odstráneniu druhej časti móla s výklenkom do Bariny, nakoľko je tiež v dezolátnom stave a jej oprava by bola možno drahšia ako realizácia niečoho iného. Či v budúcnosti vznikne niečo iné na tomto mieste, ja zo svojej pozície

vám dnes neviem povedať, ale budúcnosť ukáže čo ďalej.

Medzi také raritné práce technických služieb sa radí aj zásah pracovníkov pri odstránení roja včiel, ktoré sa usadili na strom pred domom kultúry. Po profesionálnom zásahu boli všetky včielky bez ujmy odchytené a prevezené do pripraveného úľa.

V poslednom období ste si mnohí prevzali do domácnosti kompostér za účelom domáceho spracovania kuchynského odpadu a zelene. V prípade, že máte bio odpadu oveľa väčšie množstvo je možné odvoz realizovať na miestne kompostovisko rôznymi spôsobmi. Buď to realizujete vlastnou dopravou alebo potom objednávkou cez obecný úrad. Kompostovisko je pravidelne upravované a udržiavané tak, aby ste bez problémov mohli dovezený bio odpad a haluzovinu vysypať. Chcem vás len požiadať a

poprosiť, aby ste na kompostovisko nevozili korene, nakoľko ich nevieme spracovať.

Neviem či pranostika o Medardovi bude dodržaná a 40 dní nám bude kvapkať, ale posledné dni sme svedkami toho, že niekoľkominútový dážď dokáže urobiť neskutočnú skazu a Palárikovo nevyňímajúc. My, pracovníci technických služieb sa snažíme v rámci možností eliminovať a predchádzať takýmto dopadom, ale nie vždy sa nám darí. Ale podarilo sa nám to na ulici J. Matušku a Kukučínovej a na Štúrovej ulici smerom k Štefánikovej. Je mi jasné, že takýchto miest je v obci veľa,

a preto by som apeloval aj na vás, milí občania, aby ste si v rámci svojich možností skontrolovali priechody pod vjazdom k vášmu príbytku a následne si skontrolovali odtok pred domom, aby ste zabezpečili hladký odtok spreď vášho obydľia. Je to najjednoduchšia a najúčinnnejšia prevencia pred zaplavením a poškodením vášho majetku.

Pokiaľ je problém na strane obce, tak vás poprosím o zaslanie podnetov alebo správy na email technických služieb a uvedený priestor zmonitorujeme a v rámci našich možností zrealizujeme nápravu.

Za TS Mgr. Rudolf Kodada

• HASIČI •

9.5. nám bol z IZS Nitra nahlásený požiar porastu na Englovom. Výjazd vykonali traja naši hasiči. Na mieste naša jednotka spolupracovala s príslušníkmi HaZZ. Požiar sa našťastie podarilo lokalizovať a nerozšíril sa na okolitý porast.

11.5. sme zasahovali pri odstraňovaní padnutého stromu v časti Šándor. Zasahovali traja naši hasiči a v krátkom čase sme sprejzdniľi cestu. V tento deň aj noc silný vietor pretrvával, a preto nám bola nariadená pohotovosť z Integrovaného záchranného systému Nitra. Ďalší zásah napokon už nebol potrebný.

8.5. sme si spolu so starostku pripomenuli 75. výročie skončenia 2. svetovej vojny položením venca k pomníku padlým v tejto vojne.

V priebehu mesiaca máj sme zabezpečovali pre potreby obce pohlievanie stromov.

Tomáš Slivoň

História palárikovských hudobných súborov v 20. storočí

• I. časť •

Dvadsaťe storočie, z ktorého som prežil takmer polovicu, sa vyznačovalo veľkou turbulenciou za sebou nasledujúcich udalostí, nebyvalým rozvojom a zmenami, ktoré ovplyvnili celé ľudstvo. Dve svetové vojny, posuny hraníc, rozpad a vznik nových štátnych útvarov, veľká svetová hospodárska kríza, hľadanie si identity novovznikajúcich štátov, obrovský rozvoj priemyslu, to všetko ovplyvnilo aj život obyvateľov obce Palárikovo.

Týmto novinovým článkom na pokračovanie, ktorý bude vychádzať v Našich novinách, chcem čitateľov oboznámiť s históriou jednej významnej kultúrnej aktivity v obci – s prvopočiatkami, vývojom a pokračovaním hudobnej kultúry, vzniku a zániku hudobných súborov, ktoré svojou činnosťou ovplyvnili celé generácie Palárikovčanov. Niektoré údaje o prvých desaťročiach 20. storočia som získal od takých pilierov kultúrneho a hudobného života obce, ako bol Ondrej Gašparik, Karol Markusek, Mgr. Karol Jančár, Jozef Kuchar a iní. Veľa si toho pamätám i ja, takmer štyridsať rokov som bol vedúcim azda najdlhšie existujúcej hudobnej skupiny v obci – KRYM.

Článok je mojím subjektívnym pohľadom na hudobné dianie v obci. Som si vedomý, že údaje nie sú vždy úplné a presné, mnohé detaily mi mohli uniknúť, alebo nedostal som sa ku všetkým informáciám, a navyše, mnohí čitatelia môžu mať na túto oblasť úplne odlišný názor a pohľad, ako mám ja. Snažil som sa svoje vedomosti o tejto téme podať palárikovskej verejnosti čo najpresnejšie a najobjektívnejšie. Prijmem každú konštruktívnu kritiku a vítam, ak mi niekto o hudbách a hudobnom živote v našej obci poskytne doplnujúce a hodnovernejšie

informácie, lebo verím, že táto téma bude v budúcnosti tvoriť jednu z kapitol knihy, ktorú – dúfam – v budúcnosti o kultúrnej minulosti Palárikova ešte napíšem.

Tento krátky úvod končím „bradatým vtípom“: „Na Mederi sa stretli dvaja hudobníci a ... nevyberanými slovami neohovárali toho tretieho...“ Dúfam, že mi moji kolegovia – hudobníci prepáčia niektoré nedostatky a doplnia tento text o udalosti a fakty, ktoré si možno oni pamätajú lepšie ako ja.

Tento článok má zároveň slúžiť aj ako poďakovanie a čestný nehynúci pomník všetkým hudobníkom Palárikova, najmä však tým, ktorí nás predišli do večnosti a svojou prácou prispeli k rozvoju hudobnej kultúry. Vďaka im za ich úsilie, schopnosti a vedomosti, ktoré nám zanechali. Článok je aj pamätníkom vynaloženej námahy, tisícov hodín nácvikov, stovák vystúpení, často v drastických podmienkach, starostí, ale aj radostí, lebo bez toho by naša námaha bola márna. Zároveň je to aj pozdrav celej plejáde našich fanúšikov a obdivovateľov, ktorí nám svojou žičlivosťou a fandaním pomáhali prekonávať ťažkosti, bez toho by bola kvalitná a úspešná hudobná produkcia nemysliteľná.

* * *

Na začiatku 20. storočia územie, na ktorom sa rozprestiera obec Palárikovo, predtým Slovenský Meder, bolo prevažne poľnohospodárskou oblasťou a väčšina obyvateľstva žila na dedinách do tisíc obyvateľov. Slovenský Meder mal vtedy už vyše 3 200 obyvateľov, teda rátal sa medzi najväčšie obce na okolí. Hlavným nositeľom hudobného života obce bol folklór a cigánska hudba. Cigánske kapely boli najčastejším

typom súborov, ktoré účinkovali na hudobných podujatiach. Boli však pomerne vzácne a obmedzovali sa na tradičné slávnostné príležitosti vidieckeho života.

Roľnícke obyvateľstvo malo najradšej zábavy, ktoré sa konávali na okolitých majeroch pod holým nebom alebo v niektorej hospodárskej budove. V obci žilo niekoľko muzikantov, ktorí príležitostne hrávali na ľudových nástrojoch. Patrili sem gajdy, harmonika, bubon urobený zo psej kože. Najznámejší muzikanti tohto obdobia boli gajdoši Jozef Wunč, Štefan Šilhavík (prezývka Gajdošek), Michal Fridrich (z Ludovíta, časť Šopy) a harmonikár Karol Kucmera. Často sa hrávalo a tancovalo v Uvodskej zahrádke (dnešný Malý park). Zábavy začali zvyčajne v nedeľu poobede po litániách o 15.00 hod. a trvali do 22. hodiny večer.

* * *

Od polovice tridsiatych rokov 20. storočia na spoločenských podujatiach spojených s tancovaním hrávala v obci väčšinou cigánska kapela s primášom Antalom Veszprémim a jeho bratom Jenőom Veszprémim z Vlčian. Malý sláčikový orchester tvorilo sedem členov. O vysokej úrovni ich hudobnej produkcie svedčí, že Jenő Veszprémi hrával veľa rokov v maďarskom rozhlase v Budapešti. Kapela účinkovala na rozličných spoločenských večierkoch a tanečných zábavách aj v kaštieli Károlyovcov, kde po úspešných poľovačkách zabávali hostí grófa Ludovíta Károlyiho.

Hudobné kapely tohto typu prevládali na celom území Slovenska. Ich repertoár tvorili najmä rýchle temperamentné čardáše a verbunky, z novôt hudobného života na Slovensku sa preberali najmä pomalé tan-

Mederské dievčatá pod vedením učiteľky Kataríny Čehákovovej vyšívajú košeľe pre hudobníkov 30-te roky 20. storočia

gá. Tie svojím charakterom najlepšie vyhovovali cigánskym kapelám, ktoré v tridsiatych rokoch boli najbežnejším typom hudobných súborov hrajúcich do tanca.

* * *

Po vzniku prvej Československej republiky, približne od začiatku dvadsiatych rokov 20. storočia niektoré tanečné zábavy v obci organizovala Jednota Orol. Pri istej príležitosti mala hrať dychová hudba z Komjatíc. Zábava sa však neuskutočnila, lebo dychovka z nejakého dôvodu odmietla prísť účinkovať. Vedenie Jednoty Orol sa vtedy rozhodlo, že založí miestnu dychovú hudbu z vlastných členov. Z Nových Zámkov pozvali hudobne vzdelaného štábného rotmajstra Václava Kriváčka, ktorý sa podujal vychovať z miestnych chlapcov dychovú hudbu. Jednota Orol dala vybub-

Predseda Jednoty Orol vdp. kaplán Štefan Bulka

novat v obci konkurz. V priestoroch bývalého Domu kultúry sa zišlo veľa záujemcov, z ktorých si pán rotmajster vybral 27 chlapcov a začal s nimi nacvičovať.

Začiatky boli veľmi ťažké. Rok 1930 z hospodárskeho hľadiska nebol práve najpriaznivejším rokom. Obyvatelia obce zväčša nemali financie nazvyš, napriek tomu Jednota Orol objednala hudobné nástroje z Chomutova v hodnote 13 000 Kč. Na tie časy to bola obrovská suma. Hudobné nástroje prišli na dobierku a najbohatší gazda obce Imrich Prokopec (20 holdov zeme) musel zložiť kauciu 13 000 Kč. Nesmierna bola radosť budúcich hudobníkov pri vybaľovaní zásielky. Václav Kriváček ako dobrý psychológ, každého chlapca nechal hrať na tom nástroji, na ktorý prvý siahol. Voľba bola správna, potvrdili to úspechy novovzniknutej dychovky v budúcich rokoch. Časom im prischla prezývka alebo názov BANDALIŠTI.

K začiatkom dychovky sa viaže jedna zaujímavá príhoda. Keď vybubnovali konkurz na výber členov hudobného krúžku, istý pomenší kučeravý chlapec sa síce veľmi chcel stať hudobníkom, ale nemal odvahy prihlásiť sa, lebo pochádzal z chudobnej rodiny. Nakoniec jeho matka rozhodla, aby predsa len na konkurz išiel. Rotmajster Kriváček ho vybral medzi prvými, ale celú rodinu to stálo veľké obete. Ten kučeravý chlapec bol Ondrej Gašparík, ktorý dychovku úspešne viedol tridsať rokov.

Václav Kriváček vyučoval novopečených hudobníkov od roku 1930 do roku 1932. Zápisné bolo 100 Kč a kaucia za nástroj,

ktorý dostal člen do opatery, činila taktiež 100 Kč. Členovia Jednoty Orol intenzívne nacvičovali divadelné hry, aby získali dostatok finančných prostriedkov na vyplatenie dlhu za hudobné nástroje. O ich usilovnosti svedčí aj to, že za jeden rok zahrali sedemnásť divadiel. Získali potrebné financie a dlh vyplatili. Majiteľom hudobných nástrojov sa stala Jednota Orol a po dvojročnom nácvičku dychová hudba začala svoje účinkovanie.

Václav Kriváček pri svojom odchode určil za kapelníka dychovky Ondreja Gašparíka. Pod jeho vedením dychová hudba získala veľkú popularitu nielen doma, ale takmer po celom Slovensku. Zakladajúci členovia dychovky boli bratia Noskajovci, Štefan Stacho, Štefan Klučka, Alexander Michalík, Cyril Zálešák, Jozef Zálešák, Karol Šafarik, Jozef Medvecký, Rudolf Samuel, Štefan Dobiáš, Ludovít Šilhavík, Jozef Mach, Karol Hrubý, Ján Galbavý, Ján Gábriš, Štefan Šrámek, Aurel Krehák, Ondrej Gašparík a ďalší. Spolu 27 členov. Členovia dychovky poznali noty a hrali z rozpisov. Spočiatku ich pripravoval Václav Kriváček, potom kapelník Ondrej Gašparík, neskôr ich pre jednotlivé nástroje objednávali za 5 Kčs. Dychovka hrávala na svadbách, zábavách, na procesiách aj na pohreboch. Zábavy sa konali v starom Dome kultúry, vo dvore Domu kultúry alebo v Uvodskej zahrádke (predtým Park Alžbety, Rajčúra, v rokoch socializmu Park mládeže, v súčasnosti Malý park). Hudobníci nosili jednotnú rovnosť; vyšívané košeľe, (vyšíli ich mederské

Členovia Jednoty Orol v spodnom rade druhý zľava je kapelník Ondrej Gašparík, piaty v spodnom rade je vdp. kaplán Štefan Bulka

dievčatá pod vedením učiteľky Kataríny Čehákovej), tmavé nohavice a čizmy.

* * *

V roku 1938 došlo v dychovej hudbe k prvým väčším zmenám. Mnohí členovia po vzniku tzv. Slovenského štátu odišli z obce. Museli sa priberať a zacvičovať noví. V priebehu rokov niektorí prestali hrať pre rodinné dôvody alebo pre zhoršené spoločenské podmienky. Podaktorí odišli za prácou do vzdialenejších miest a domov sa už nevrátili.

Po roku 1945 prišlo v dychovke k ďalším zmenám. Do obce prišiel učiteľ Imrich Šilhavík a Ondrej Gašparík sa chcel vzdať miesta kapelníka. Avšak zanedlho sa zistilo, že dlhoročná prax, vynikajúci sluch a prirodzená autorita Ondreja Gašparíka sa len tak ľahko nedala nahradiť. V roku 1951 sa Ondrej Gašparík znovu stal kapelníkom.

Na začiatku päťdesiatych rokov dychová hudba prešla pod patronát Dobrovoľného hasičského zboru, založeného v roku 1925. Odvtedy dychovka hrala pod záštitou hasičov a nacvičovala v priestoroch Požiarnej zbrojnice.

Obdobie päťdesiatych rokov bolo poznačené určitou stagnáciou. Niektorí členovia

Bandališti v strede je vdp. kaplán Štefan Bulka

z kapely odišli a noví sa museli zaučať. Podľa slov Ondreja Gašparíka niekedy sa zišli a hrali iba šiesti. V roku 1958 bolo potrebné opraviť opotrebované hudobné nástroje. Oprava sa uskutočnila v Trenčíne a stála 12 500 Kčs. Nástroje dal opraviť odbor školstva a kultúry ONV Nové Zámky.

Dychovka počas svojej existencie zažila množstvo kuriózných a úsmevných situácií. Jedna z nich sa stala ujkovi Hrubému. V isté ráno po hraní trubkár ujko Hrubý nechcel prísť manželke na oči mierne potrudzený, tak si potichu lahol do maštale a trúbku položil vedľa seba. Aké bolo však jeho zdesenie, keď sa zobudil a zistil, že vól mu trúbku prilahol a pokrivil ju. V najväčšej tajnosti sa ju snažil vyrovať, ale nepodarilo sa mu to utajiť tak, aby sa to po rokoch nedostalo do tohto textu.

* * *

V období štyridsiatych a päťdesiatych rokov popri dychovke existovala v obci aj cimbalová hudba pod vedením Júliusa Ciróka, rodáka z Palárikova. Kapelu tvorili miestni obyvatelia rómskeho pôvodu. Hrávali na menších súkromných podujatiach. Kapela zanikla koncom päťdesiatych rokov.

* * *

Dychová hudba v Palárikove pod vedením kapelníka Ondreja Gašparíka tridsať rokov reprezentovala hudobnú kultúru obce Palárikovo a vytvorila základ pre vznik neskorších moderných hudieb. V roku 1960 definitívne skončila svoje účinkovanie, ale ich námaha a vedomosti nezaniikli úplne. Ondrej Gašparík vychoval celú generáciu mladých hudobníkov, ktorí v päťdesiatych rokoch založili dychovku pri Štátnych majetkoch n. p. Palárikovo pod menom MAJETKÁRI. Neskôr jednotlivci prestúpili do modernejších hudieb LOGANOVCI a TOPAM – Tanečný orchester palárikovskej mládeže. Jeden z najmladších žiakov Ondreja Gašparíka trubkár a neskôr basgitarista Karol Markusek bol jedným zo zakladateľov hudobnej skupiny AKORD 6, z ktorej vznikli skupiny AKORD a MEDERS – KRYM.

Ing. Imrich Szabó

Bandališti v Malom parku v roku 1948

Bandališti po roku 1939, v popredí kapelník Ondrej Gašparík

Uvedenie do života

Kniha COLONEL UN obálka original

V reprezentačnej sále kaštieľa Esterházyovcov v Galante slávnostne uviedli do života novú knihu Dr. Bernarda Rošteckého s názvom COLONEL UN – Plukovník OSN. Kniha rozpráva príbeh výnimočného človeka, ktorý stál pri zrode Armády Slovenskej republiky a tvoril jej históriu. Plukovník Lubomír Kolenčík sa stal osobnosťou, ktorá vzala na seba zodpovednosť za najvýznamnejšiu operáciu formujúcej sa armády samostatnej Slovenskej republiky, iba necelé dva mesiace po jej vzniku 1. januára 1993.

Plukovník Kolenčík prijal výzvu vtedajších predstaviteľov Slovenskej republiky na vybudovanie prvej jednotky mierových síl – Slovenského

ženijného práporu. 1. mája bol prápor vyslaný do priestorov dislokácie na území Chorvátskej republiky a po dosiahnutí operačnej pohotovosti začal plniť odborné úlohy na území bývalej Juhoslávie, kde už dva roky zúril najväčší vojenský konflikt v Európe od čias 2. svetovej vojny. V krátkom čase sa prápor stal hlavnou podpornou jednotkou najväčšej mierovej misie OSN s názvom UNPROFOR. Slovenskí vojaci – ženisti, budovali cesty, stavali mosty a základne misie, obnovovali zničené objekty, odmínvali priestory a zachraňovali tak životy nielen vojakom mierových síl z 35 štátov sveta, ale aj civilnému obyvateľstvu. Pre domácich obyvateľov, ťažko skúšaným a trpiacim vo vojne, zabezpečovali dodávky humanitárnej pomoci. Ženijné jednotky práporu pôsobili na celom území konfliktu v Chorvátsku, Bosne a Hercegovine a osobitne v ostreľovanom Sarajeve. Pre nový štát na mape sveta – Slovenskú republiku, slovenskí vojaci získali medzinárodné uznanie, aké sa nedá získať obyčajným diplomatickým úsilím politickej reprezentácie. Plukovník Kolenčík ako veliteľ slovenského kontingentu zvládol velenie na výbornej úrovni. Spoliehal sa pri tom na

svojich dôstojníkov v štábe, ale hlavne na všetkých príslušníkov práporu, ktorí jeho dôveru nesklamali a pomohli mu postupne prekonávať všetky ťažkosti a peripetie v zložitej situácii. Vďaka im vyjadruje plukovník v knihe COLONEL UN. Veliteľ v knihe spomína, ale zároveň s nadhľadom hodnotí niektoré udalosti a nedostatky, ktoré sa pri budovaní a pôsobení jednotky vyskytli. Jeho hodnotenia sa možno niekomu budú zdať subjektívne, ale pozorný čitateľ si pri jeho vyjadreniach a komentároch uvedomí vysokú mieru objektivity. Jeho spomienky sú aj s odstupom času mimoriadne pútavé a presvedčivé.

Autor Bernard Roštecký v knihe zaznamenal nielen životnú a vojenskú púť plukovníka Lubomíra Kolenčíka, ale vo faktoch priblížil aj históriu

a výsledky činnosti ženijného práporu v prospech mierových síl OSN vo vojne na Balkáne. Publikácia spracovaná na vysokej reprezentatívnej úrovni má tak ambíciu osloviť nielen čitateľov - fanúšikov vojenskej histórie, ale aj odbornú verejnosť.

V galantskom kaštieli knihu uviedli do života: bývalý predseda Trnavského samosprávneho kraja Tibor Mikuš, duchovný Jaroslav Mlynár a riaditeľ vydavateľstva Magnet Press Slovakia Zdenek Ušela. Na cestu k čitateľom ju vypravili hručkami zeme z Bosny a Hercegoviny i kvapkami „šljivovice“ z chorvátskeho mesta Daruvar, kde v čase vojny sídlilo veliteľstvo slovenského kontingentu mierových síl.

Redakcia NN

Foto: Bernard Roštecký ml.

Autor Bernard Roštecký na slávnostnom zhromaždení predstavil knihu prítomným hosťom

Krstní otcovia uviedli knižnú publikáciu do života prsťou zeme z Bosny a Hercegoviny. Zľava: Tibor Mikuš, Jaroslav Mlynár, Bernard Roštecký a Lubomír Kolenčík

Príhovor mal riaditeľ vydavateľstva Magnet Press Slovakia Zdenek Ušela

KAŠTIEĽSKE NOVINKY

Priatelia, ako to už býva zvykom, aj v dnešnom článku nebudú chýbať informácie či novinky z prostredia kaštieľa.

Pandémia spôsobená vírusom COVID – 19 zasiahla aj náš kaštieľ, prísne opatrenia nás donútili zatvoriť brány pre verejnosť na viac ako dva mesiace. Počas tohto obdobia sme nečinní. Nútenú prestávku sme využili na vymalovanie, hĺbkové upratovanie či vylepšenie našich produktov a služieb.

Zodpovednosťou a prístupom sme si vybojovali postupné uvoľňovanie opatrení, čo nás pomaly opäť vracia do obdobia pred pandémiou. Na postupné uvoľňovania ekonomiky sme postupne nabíjali aj my. Dňa 08. 05. 2020 sme za prísnych bezpečnostných a hygienických opatrení spustili letnú terasu. Súčasná situácia nám dovolila rozšíriť letnú terasu aj o vnútorné priestory kaštieľa. Návštevníci sa tak viac nemusia báť letných búrok či chladného počasia. Čapované pivo, domáce limonády, zmrzlinu či kávičku si môžete vychutnať už aj vo vnútorných priestoroch, vstup je zo zadnej strany kaštieľa.

Otváracia doba:

štvrtok – nedeľa, otváracie hodiny: 14:00 – 21:00 hod.

Na fotografii malá ukážka letnej terasy

Tým, ktorí našu letnú terasu ešte nevyskúšali, ale aj pre našich stálych zákazníkov, prikladáme AKCIOVÝ KUPÓN, ktorý si môžete uplatniť na ktorýkoľvek produkt.

Okrem letnej terasy máme pre vás prichystaných viacero novinek. Medzi nimi aj možnosť ubytovania sa v priestoroch kaštieľa pre verejnosť, a to celoročne. Kaštieľ tak nebude prístupný iba pre väčšie uzavreté skupiny ľudí.

**Ubytovacie dni: pondelok, utorok, (streda check out),
piatok, sobota (nedeľa check out)**

Prehliadky kaštieľa naďalej zostávajú ZRUŠENÉ, o ich opätovnom spustení vás budeme informovať prostredníctvom: Facebook stránky: „Kaštieľ Palárikovo“ alebo prostredníctvom obecného rozhlasu.

Prehliadky kaštieľa však plánujeme čo najskôr obnoviť. V tejto službe nastanú zmeny:

**PREHLIADKY KAŠTIEĽA V UTOROK SA RUŠIA A
BUDÚ SA KONAŤ V SOBOTU O 13:00 HOD.**

V tento deň bude pripravená iba jedna hodinová prehliadka. Prehliadky budú skupinového charakteru, maximálne v počte 20 ľudí!

Kalendár akcií: 19.06.2020 od 14:00 do 22:00 hod.

SVADOBNÁ OCHUTNÁVKA, MENU BRONZE

4,70 € Predjedlo:

Kačacia paštéta de Luxe na farebnom šaláte s opekanou hriankou 100g

2,50 € Polievka:

Slepačí vývar so zeleninou a domácimi rezancami 0,33l

12,50 € Hlavné jedlo:

Grilované kačacie prsia na pomarančoch so zemiakovými pusinkami a ríbezľovou omáčkou 180g/200g

Zvýhodnená cena - KOMPLET MENU BRONZE za 18,90€

V prípade akýchkoľvek otázok nás neváhajte kontaktovať na tel. č: +421 905 425 305. Tešíme sa na vás.

Mgr. Matúš Pacelt

ZĽAVA 15%

(Na služby spojené s jedlom)
AKCIA PLATÍ: do 01. 08. 2020

Vystrihni si poukaz z obecných novín.
Ukáž kupón personálu kaštieľa.

Rekonštrukcia osvetlenia v našom farskom kostole

V čase, keď sa v kostoloch nemohli sláviť verejné bohoslužby, sme spoločenstvo Cirkvi vytvárali len „virtuálne“ a duchovne sme sa spájali v modlitbách. Aj keď dvere nášho farského chrámu zostali pre veriacich na dva mesiace zatvorené, podarilo sa nám za toto obdobie v kostole po dlhom čase zrealizovať kompletnú rekonštrukciu osvetlenia. Keďže ide o nemalú investíciu i náročnú prácu, prípravy na túto rekonštrukciu trvali dlhší čas. V rámci rekonštrukcie boli vymenené všetky svetelné zdroje i žiarovky. Osvetlenie je teraz oveľa silnejšie, pripo-

mína denné svetlo a zároveň je úspornejšie. Prekvapením pre nás všetkých je zaiste aj vzácny dar – krištáľový luster, ktorý je šperkom a vhodným štýlovým doplnkom neskorobarokového architektonického slohu nášho kostola. Za tento dar patrí naša úprimná vďaka bohu známemu darcovi. Naše poďakovanie patrí všetkým, ktorí zabezpečili nové svietidlá a tým, ktorí sa podieľali na ich inštalácii a montáži. Ďakujeme tiež všetkým, ktorí finančne prispeli na tieto práce a svojimi príspevkami podporujú farnosť Palárikovo, aby sme náš Boží dom mohli po-

stupne zveľaďovať. Ak má niekto záujem podporiť našu farnosť a pomôcť udržať našu vzácnu kultúrnu pamiatku, na ktorej sa už zreteľne podpisuje zub času, číslo účtu, na ktorý je možné prispieť, nájdete na stránke www.farnostpalarikovo.sk. Tešme sa a budme vďační za túto veľkú rekonštrukciu. No nezabúdajme, že tým pravým svetlom, ktoré osvecuje každého človeka, je Ježiš Kristus, svetlo, ktoré zažiarilo vo tmách a chce zažiarit aj v našich srdciach, ak mu ich otvoríme.

Jana Kucharová

Čas virtuálneho spájania sa skončil...

Konferencia biskupov Slovenska na svojom 96. plenárnom zasadnutí v dňoch 16. a 17. júna 2020 rozhodla o odvolaní všeobecného dišpenzu od povinnej účasti veriacich na nedeľných a sviatočných bohoslužbách s platnosťou od 17. júna 2020. Biskupi ocenili virtuálne spoločenstvo a sledovanie prenosov, ktoré považujú za veľmi užitočný prostriedok v čase výnimočného stavu. Takéto spoločenstvo však, samozrejme, nemôže trvalo nahradiť živé spoločenstvo stretávajúce sa pri modlitbe a sláveníach. V tomto duchu nás povzbudzuje k živej účasti na bohoslužbách aj náš diecézny biskup Viliam Judák, ktorý vo svojom pastierskom

liste veriacim Nitrianskej diecézy zo dňa 14. júna 2020 píše: „Pre nás je preto potrebné, aby sme mali fyzicky účasť na stole Božieho slova a jeho tela v spoločenstve iných. Svätá omša je život a srdce Katolíckej cirkvi! To nie je iba spoločná modlitba alebo počúvanie Božieho slova, ale v Eucharistii je Boh reálne prítomný. Sväté prijímanie – *communio* – znamená zhromaždiť sa. Telesná blízkosť sa nemôže nahradiť digitálnou blízkosťou. Autentická liturgia vyžaduje reálne prítomný ľud, zhromaždený na svätej omši by sa nemal chápať ako nejaké občestvo prítomné na podujatí klerikov. Kňaz a ľud sa na liturgii zhromažďuje spoločne, hoci

každý zvláštnym spôsobom. Veriaci ľud svojimi slovami, gestami, postojmi, modlitbami a piesňami prejavuje svoju kňazskú identitu vyplývajúcu z krstu ako o tom hovorí Druhý vatikánsky koncil, keď hovorí o „plnej, vedomej a aktívnej účasti“ zhromaždenia na liturgii (porov. Konštitúcia o posvätnnej liturgii čl. 28 a 30). Preto je potrebné, aby sme z virtuálneho života prešli do reality, pretože táto služba za normálnych okolností nie je alternatívou. Naša prítomnosť v „kamennom“ kostole je a bude ešte viac potrebná. Je to totiž silný evanjelizačný a pastoračný prostriedok, ktorého cieľom je vytvárať z ľudí živé eucharistické spoločenstvo, ktorého členovia sú viditeľnými a hmatateľnými svedkami Ježiša Krista. Eucharistia, ako dobre vieme, je prameňom a vrcholom kres-

tanského života. „Cirkev žije z Eucharistie“ – zdôrazňoval pápež sv. Ján Pavol II. Chápali to kresťania všetkých čias, ktorí vedeli za túto hodnotu obetovať všetko i svoju slobodu, aj život.“

Drahí bratia a sestry, aj prostredníctvom živých prenosov nedeľných a sviatočných bohoslužieb z nášho kostola sme sa usilovali vytvárať spoločenstvo a umožniť vám duchovnú účasť na slávení eucharistie. Je tu čas zanechať virtuálne prostredie, nábrať odvalu a opäť zažiť živé spoločenstvo s Kristom a s bratmi a sestrami v našom farskom chráme. Všetci ste pozvaní na slávenie svätých omší. Otvorme svoje srdcia pôsobeniu Ducha Svätého a prijímajme tie veľké milosti, ktoré nám Boh ponúka, aby sme s jeho pomocou kráčali cestami nášho každodenného života.

Juraj Pluta

» Mederská gazdinka varí «

Švajčiarsky šalát

Suroviny: tvrdý syr – ementál, eidam, cheddar alebo iné – 150 gramov, šunka – 150 g, sterilizovaná kápiá - 150 g, sterilizované uhorky - 150 g, cibuľa - 50 g, biely jogurt - 100 g, majonéza - 50 g, prípadne kyslá smotana, vínny ocot alebo citrónová šťava 1 PL, soľ, mleté čierne korenie.

Postup: Nakrájame všetky suroviny. Šunku nakrájame na pásičky, kápiu a uhorky taktiež. Syr nakrájame na menšie kocky a cibuľu na tenké kolieska. Všetko vložíme do veľkej misy. Ďalej do zmesi pridáme biely jogurt, majonézu. Ďalej dochutíme vínnym octom alebo citrónovou šťavou. Na záver dochutíme podľa svojej chuti soľou a mletým korením.

Všetko zľahka premiešame a dáme vychlaďiť do chladničky, aby sa všetky chute spojili. Pred podávaním šalát prizdobíme hlávkovým šalátom a petržlenovou vňaťou.

Hrčková polievka s cesnakom

Suroviny: 2 kávové lyžičky maslo, 2 polievkové lyžice hrubá múka, 1 ks vajce, 1 l vývar alebo voda, soľ, 2 – 3 strúčiky cesnak.

Postup: Na roztopenom masle si opražíme múku. Potom pridáme vajce a ešte trochu pražíme, pokiaľ sa nám nevytvoria hrčky. Zalejeme vodou alebo vývarom, prípadne bujónom, pridáme roztláčený cesnak a varíme cca 10-15. min. Ochutíme soľou alebo vegetou. Pre chuť môžeme pridať ligurček.

Košický bravčový vrabec

Suroviny: bravčové pliecko - 1 500 g, soľ, mleté čierne korenie, vyškvarená bravčová masť -100 g, cibuľa - 170 g, rajčiakový pretlak, cesnak, voda - 300 ml, hladká múka.

Postup prípravy: Upravené, umyté, osušené bravčové pliečko nakrájame na porcie. Mäso osolíme, okoreníme, na dobre rozohriatej masť z všetkých strán opečieme a z tuku vyberieme. Na tuku po opekaní dozлата opražíme očistenú, nadrobno

pokrájanú cibuľu, pridáme rajčiakový pretlak, rascu, postrúhaný cesnak a mierne podlejeme vodou. Do pripraveného základu vložíme opečené mäso, dáme do rozohriatej rúry a upečieme domäkka. Počas pečenia mäso obraciame, polievame vlastnou šťavou a podľa potreby podlievame horúcou vodou. Mäkké mäso zo šťavy vyberieme, šťavu vydusíme na tuk, zaprášime múkou, popražíme, zalejeme vlažnou vodou, drôtenou metlou dobre rozšľaháme. Po dôkladnom prevarení precedíme cez husté cedidlo na mäso a krátko podusíme. Vhodné prílohy sú zemiaková kaša, žemlové alebo zemiakové knedle, kapusta.

Rebarborové rezy

Cesto: 180 hl múka, 150 ovsených vločiek, 200 g tmavý cukor, 1/2 prášku do pečiva a 170 g roztopené maslo. Všetko zmiešame, urobíme mrveničku. 2/3 utlačíme na vymastený pekáč.

Plnka: 200 g rebarbora, 250 g jahody, 1/2 PL citrónovej šťavy, 100 g cukor, 2 PL kukuričného pudingu. Ovocie rozvaríme s cukrom, zahustíme škrobom rozmiešaným v troške vody. Necháme trochu vychladnúť. Rozotrieme na utlačené cesto. Na plnku dáme 1/3 cesta ako mrveničku. Ovocie môžete obmeniť.

Múčniky p. Sedláčka

• Krehké mandľové kolieska s marmeládou •

Potrebuje:

250 g hladkej múky	1 čajová lyžička prášku do pečiva
100 g práškového cukru	čičva
150 g masla	štipku soľ
50 g mandlí	2 PL marmelády
3 žltky	na tretie bielok
1 balíček vanilínového cukru	

Postup:

V miske zamiesime múku, prášok do pečiva, práškový cukor, van. cukor, soľ, žltky a maslo. Vypracujeme cesto.

Z cesta vyvalkáme šúlok a pokrájame ho na rovnaké diely. Vyformujeme guľky veľké asi ako vlašský orech. Potom guľky potrieme bielkom.

Bielkom potreté guľky obalíme v posekaných mandliach (prípadne mletých orechoch alebo kokose) a uložíme na plech. Do guľiek urobíme prstom jamku, ktorú naplníme ľubovoľnou marmeládou.

Keď máme plnenie hotové, pečieme asi 15 – 20 minút vo vyhriatej trúbe. Ja som piekol 20 minút pri teplote 120°C.

**Redakcia NN ďakuje
Bc. Alžbete Kalincovej
za pravidelné a dlhoročné
prispievanie svojimi receptami
do Našich novín.**

Výzva - Recepty sem-sa-sem!

Ak chcete byť spolutvorcami Našich novín a chcete prezentovať svoje recepty alebo odskúšané recepty zo svojej kuchyne, napíšte nám, pošlite nám ich na emailovú adresu:

tothova@obecpalarikovo.sk

POĎAKOVANIE

Touto cestou by som sa chcela poďakovať p. Ing. Černákoví a p. Ing. Židuliakovi za prenataté priestory na kadernícké úkony. Zároveň by som chcela poďakovať všetkým zákazníčkam a zákazníkom, ktorí mi prejavili celoživotnú priazeň.

Ďakujem!

Kvetoslava Póšová

Deň matiek netradične

V krásnu májovú nedeľu oživilo naše smutné korona obdobie krátke vysielanie z obecného rozhlasu. Bolo venované mamám, mamkám, babkám a babičkám, ktoré si zaslúžia našu pozornosť v každom čase. A keďže sa opatrenia už trochu uvoľňovali, dovolili sme si so žiačkami z folklórneho krúžku pripraviť krátky program venovaný práve im. Najprv sme si básničky a texty precvičili cez messenger a potom už skoro bez strachu ich dievčatá mohli predviesť naživo.

10. mája sa 4 dievčatá: Dorotka Husková, Adelka Židuljaková, Zojka Kollárová a Paulínka Jankechová stretli pred obecným úradom, kde už na ne čakala pani starostka L. Karasová a ochotná Silvia Tóthová, ktorá nám pomohla obsluhovať rozhlas. S pani učiteľkou S. Slivoňovou si žiačky ešte raz spravili kratučký nácvik a potom hajde k mikrofónu. Skúsene recitátorky však mali rešpekt pred takýmto spôsobom prezentácie a na začiatku niektorým aj vyschlo v krku. :-)) No po prvých slovách sa dostali do svojej kože a všetko šlo ako po masle. Básničky striedali krásne piesne o mamkách alebo babičkách a 20 minút programu určite vohnalo nejednej matke slzičky do očí.

A tak sa modlíme s Rúfusom za naše mamy i babky:

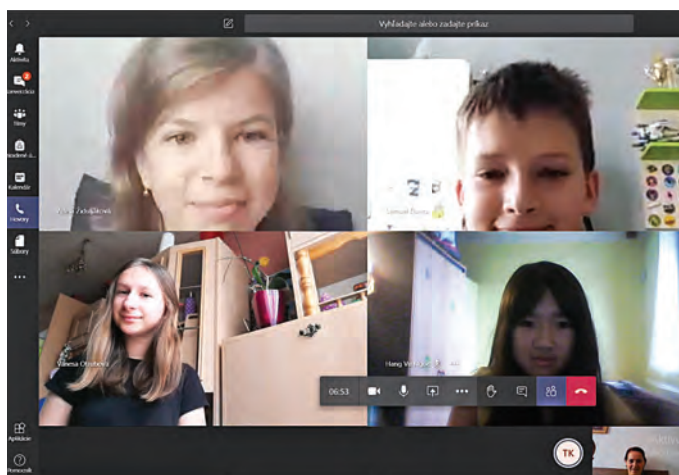
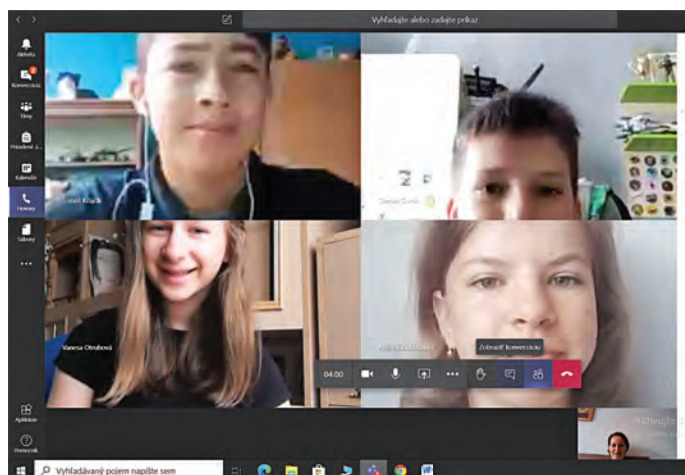
Ako bolo na počiatku, nech je tak i s nami,
aby deti otcov mali, aby mali mamy.
ako bolo na počiatku, aj my nech tak máme,
aby bola Božia Matka v každej ľudskej mame.

Matička Božia,
Ty, ktorú nepoznáme,
no vieme o Tebe,
ozvi sa na môj hlas.
Nechaj nám starkú.
My spolu niečo máme.
To nikto viac už nemá
okrem nás.

Učili sme sa na diaľku...

Koronavírus Covid19 zasiahol všetky oblasti života a neobišiel ani školy. Čo sme možno na Vianoce ani netušili, od marca sa stalo skutočnosťou. Zrazu sme zostali doma – nepripravení, ale za to akční, ochotní nájsť nové spôsoby učenia sa. Osobný kontakt sme vymenili sa sprostredkovaný pomocou počítačov, tabletov a mobilov. Nie každému to vyhovuje, ale situácia si to vyžadovala. Trvalo to presne 99 dní - to je 14 týždňov a 1 deň (od 13. marca do 19. júna 2020).

Mnohé súťaže počas našej „karantény“ prebiehali online. Informovali sme vás o súťaži **Čo vieš o hviezdach**, ktorá prebiehala online, takisto sa zorganizoval **Klokán** – matematická pôvodne korešpondenčná súťaž, ktorá sa tiež posunula z veľkej časti do online priestoru. Tí žiaci, ktorí chodili do školy, riešili Klokana v škole, ostatní online a to v termíne od

8.-12. júna. Každý ročník mal presne stanovený deň na prihlásenie a riešenie úloh. Z prvého stupňa sa zúčastnilo na súťaži Klokanko 73 žiakov, z čoho bolo 13 prvákov, 20 druhákov, 19 tretiačov a 21 štvrtákov. Z druhého stupňa bolo spolu prihlásených 38 žiakov a väčšina riešila Klokana online na stránke tejto súťaže.

V čase opatrení bola na škole vyhlásená pre žiakov všetkých ročníkov medzipredmetová súťaž **Koronavírus mojimi očami**, ktorá spájala umelecké oblasti s prírodnými i humanitnými predmetmi. Zapojili sa žiaci v škole i žiaci, ktorí sa vzdelávali dištančne. Výtvarné práce postúpili ďalej do Dunajskej Stredy na medzinárodnú súťaž **Koronavírus a ja**. V novinách môžete vidieť niektoré výkresy našich žiakov a básne našich žiačok.

V druhú májovú nedeľu sa nezabudlo ani na naše mamičky a babičky a žiačky sa

im prihovoriли prostredníctvom obecného rozhlasu.

Podobne ako súťaže, aj zápis prvákov prebehol online cez web stránku školy. Tí rodičia, ktorí nemali prístup k internetu, prevzali si prihlášky a odovzdali ich v papierovej forme. Do prvého ročníka bolo tento rok zapísaných 47 žiakov.

Po uvoľnení opatrení 1. júna 2020 nastúpilo do školy 124 zo 181 žiakov 1. – 5. ročníka. Do školského klubu detí sa prihlásilo 43 žiakov. A v predposledný týždeň 22. júna sa vrátilo do svojich tried ďalších 66 zo 121 žiakov 6.-9. ročníka.

Mimoriadny, netradičný školský rok bol ukončený so žiakmi tradičným odovzdaním vysvedčení v našom známom školskom prostredí. Zostáva nám už iba dúfať, že sa podobná situácia čoskoro neopakuje.

Slavomíra Slivoňová

My s koronou

*Korona je tu všade,
rúška máme stále.
Ľudia sú k sebe krutí,
vypredané sú múky.*

*Do obchodu chcú ísť všetci
a Covid skúmajú vedci.
Covid je nový vírus,
ktorý bol len pokus.*

*Policaji ťa hladajú,
apku ti zdarma dajú.
Lekári sa o nás veľmi starajú
a my máme veľkú fantáziu.*

*Seriály, filmy, rozprávky,
na premiéra máme otázky.
Taliansko, USA, Čína
a Slovákom sa o lepšom sníva.*

Vanessa Otrubová,
Tamara Rusnáková, 6.A

Podakovanie rodičom, starým rodičom

Za pár dní sa končí mimo-riadny školský rok 2019/2020. Priniesol nám všetkým veľa prekvapení, ťažkostí, nečakaných situácií, problémov, ale určite aj radosti a spokojnosti. Odrazu sme sa ocitli všetci doma, učители, žiaci, rodičia.

Zo začiatku to bolo ako týždeň chrípkových prázdnin, všetci si užívali voľné dni, na školu sa nemyslelo, ale s pribúdajúcimi opatreniami a obmedzeniami pobytu bolo potrebné konať.

Škola sa postupne prispôbovala situácii ako zabezpečiť výchovno-vzdelávací proces, zo začiatku učители začali posilať úlohy a materiály žiakom prostredníctvom školskej stránky Edupage. Rodičom pribúdali povinnosti učiteľa, opatrovateľa, kuchára... Vyučujúci sa postupne dozvedali o možnostiach nainštalovať si on-line komunikačné prostriedky a začali vyučovať

on-line cez Skype, Zoom, neskôr Teams...

Práve vy, rodičia a starí rodičia, ste boli nápomocní pri inštalácii a zapínaní počítača, tabletu a pripájaní sa vašich detí na on-line hodiny s pani učiteľkou.

Vieme, nebolo to ľahké, okrem bežných povinností vám pribudli nové – pracovať a učiť sa s dieťaťom.

Ďakujem vám, že ste boli úžasnými spolupracovníkmi, partnermi, šikovnými pošťami, motivátormi, spoluhráčmi, kamarátmi.

Ďakujem za všetko, čo ste pre svoje deti počas uplynulých korona-mesiacov urobili. Za všetky tie spoločné hry, prechádzky, varenie, pečenie, záhradníčenie, upratovanie... Všetko, čo ste robili spolu s deťmi a pre ne. Verím, že aj pre vás boli tieto dni nielen náročné a vyčerpávajúce, ale zároveň obohacujúce, príjemné a poučné a spoločne trávené ho-

diny, dni, týždne upevnili vaše vzťahy a dali im iný rozmer.

Mnohé rodiny ukázali bezvýhradnú podporu, spolupatričnosť, obetivosť. Vytvorili ste pre deti pocit istoty, lásky a pomoci, na ktorú sa môžu vždy spoľahnúť. Verte, že tento pocit istoty a lásky deti najviac potrebujú... A ten sa nedá kúpiť. Ten sa dá iba nezištne vytvoriť, dať.

Všetkým rodičom aj v mene vašich detí ďakujeme!

Od júna sa časť detí opäť stretáva s pani učiteľkami, kamarátmi, v posledný týždeň prídu aj žiaci z vyšších ročníkov, ktorí pociťovali menej kontrolu nad svojím učením. Boli potrebné aj telefonáty a upozornenia zo strany školy, aby si deti plnili povinnosti a posielali úlohy.

Dovoľte nám, vo vašom a v našom mene poďakovať všetkým učiteľom, ktorí neúnavne opravovali práce vašich detí,

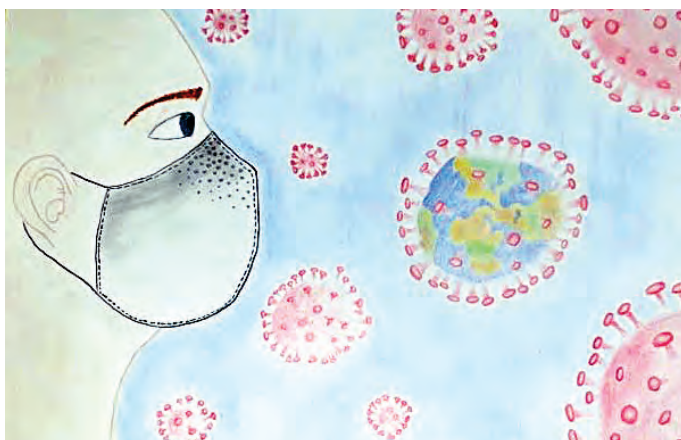
posielali pokyny a inštrukcie k učeniu. Často do neskorých hodín opravovali, volali, využívali svoje telefóny

Verím, že budúci školský rok sa spoločne posunieme čo najďalej na ceste za vzdelaním, že vo vzájomnej dôvere, spolupráci, dôslednosti a primeranej náročnosti ich pripravíme na vyšší stupeň vzdelávania, aby obstáli, chceli vedieť viac a posúvali sa ďalej nielen vo vedomostiach, ale aj v tom, ako ich ako mladých ľudí chcete a chceme vidieť rásť v spokojných dobrých ľuďoch s pevným zázemím a hodnotami.

Všetličo sme sa dozvedeli o deťoch i o sebe samých. A zistili sme, čo všetko dokážeme, ak chceme, čo máme radi a na kom nám záleží. A ak musíme, dokážeme ešte aj viac – samozrejme, v úzkej spolupráci školy a rodiny.

Vedenie

ZŠ s MŠ K. Strmeňa Palárikovo

Spolu to zdoľáme

*Koronavírus spolu zdoľáme,
no odborníkov na to zavolať.*

*Zvládnuť to my musíme,
ale nakaziť sa nemôžeme.*

*Hygiena je dôležitá
a nie je ani zložitá.*

*Každý by ju robiť mal,
aby vírus utekal.*

*O chvíľu my lieky máme
a všetci si ich šťastne dáme.*

*A korona nám dokoná
a zmenší sa jeho rozloha.*

*Bude ako obyčajná chrípka,
každý bude o nej iba snívať.*

Laura Paulíková, 6.A

Úspech šiestačiek na krajskej súťaži Čo vieš o hviezdach?

25.máj 2020 bol úspešným pre naše dve šiestačky, ktoré postúpili z okresného kola súťaže Čo vieš o hviezdach, konaného online v prvej polovici mája.

Dievčatá Stella Krištofová, ktorá má mimochodom aj hviezdne meno, a Adela Židuljaková sa húževnato pripravovali, študovali hviezdy, kreslili hviezdne mapy a počítali, jednoducho sa „zahryzli“ do astronómie. Veľkú časť sa im podarilo pekne spracovať a koncom mája si zmerali sily s ostatnými hviezdnyimi maniakmi, ale zasa online. Obe sa stali veľmi úspešnými riešiteľkami. Stellka získala úžasné 6. miesto a Adelka obsadila o 1 nižšiu priečku – 7. miesto.

Obe výborne reprezentovali našu školu i obec, za čo patrí poďakovanie im, ale aj pani učiteľke T. Krištofovej za ich prípravu. Všetkým želáme naďalej veľa úspechov či už v astronómii, alebo v iných vedných odboroch.

Slavomíra Slivoňová

• ŠKD Šikovníci •

S blížiacim sa koncom školského roka sa aj my v ŠKD obzeráme dozadu a hodnotíme naše aktivity. V tomto školskom roku nás zastihla pandémia a rôzne obmedzenia. Čas prerušenia ŠKD som trávila zvelaďovaním prostredia, zariadením novým nábytkom, upratovaním, triedením a maľovaním stien klubu. Očká detí, keď prišli do „nového ŠKD“ boli veľavravné. Obrovská radosť a nadšenie.

No i napriek tejto situácii sme sa s deťmi zhodli, že sme prežili aktívny rok. Čas po vyučovaní sme trávili efektívne, relaxáciou, rozvojom rôznych záujmových zručností, aktivitami na školskom dvore / detských ihriskách, prípravou na vyučovanie. Deťom sa páčili všetky didaktické hry, doplnovačky, tajničky, kvízy, zmyslové hry aj hlavolamy.

Ani nevieme ako a školský rok je za nami. Na konci roka každého zmáhajú pocity. Všetky deti v klube sú malé osobnosti, so svojimi kladmi aj záporami, prednosťami aj nedostatkami, tvrdohlavosťou, múdrosťou, tvorivosťou, vynaliezavosťou, šibalstvom a hlavne

veľkou úprimnou dušičkou a srdiečkom. Veľa sme sa nasmiali, hrali, tvorili, získavali nové vedomosti, športovali a bláznili.

Ďakujem za všetky chvíle s nimi. Ako sa hovorí, vďačnosť je pamäťou srdca a ja som vďačná, že mám také úžasné deti v klube, ktoré už navždy majú miesto v mojom srdci. Teším sa na september, kedy zasa uvidím usmiate tváričky detí.

Jarmila Žirková

www.kvalitnaklima.eu

0918 334 000

Carrier

turn to the experts

Predaj, servis, montáž

SAMSUNG

Školský klub Piráti

Lego súťaž s COOP Jednotou

Na konci jarných mesiacov prišla aj k nám do školy výzva zapojiť sa do súťaže o lego v COOP Jednote. A prečo by sme sa nezapojili? Tak sme sa teda s družinármi pustili do tvorby. Podmienkou bolo vytvoriť dieľo z krabíc výrobkov COOP.

Sme pirátska trieda, tak sme to poňali pirátsky. Najskôr vznikla loď z mliekovej krabice, neskôr k tomu pribudli papagáje... Tvorivá práca nás

veľmi bavila a o to väčšia bola radosť, keď sme sa dozvedeli, že sme tie legá v spomínanej súťaži vyhrali.

Preto sme sa vybrali po výhru do nášho supermarketu a potom sa v školskom klube len skladalo a skladalo.

Už teraz viem, že do súťaže sa zapojíme aj nabadúce.

Pirátska cesta na Englovom

Piráti na konci školského roka v utorok 23. 6. 2020 absolvovali Pirátsku cestu. A kde? Na poľovníckej chate na Englovom. Vo veľkom cyklistickom pelotóne sa vybrali zo školy až sem za dedinu, veci im ochotne vzala autom pani Dominika Juríková a na chate ich už čakali poľovníci Stanislav Barus a Diana Barusová, ktorí ich srdečne privítali a porozprávali im, ako sa treba starať o zver v poľovníckom revíri. Nechýbali súťaže: skákanie vo vreci, hod loptičkou plechoviek, slepá baba... A keď sa chlapcom s pánom Barusom podarilo založiť oheň, mohli si všetci opekať špekáčiky. Pirátska cesta na Englovom Ostrove pokladov sa vydarila. Za to patrí poďakovanie všetkým ochotným dospelým pomocníkom, ale aj pirátom, ktorí si to bez pochyby užili.

Mgr. Mária Bokrošová

Wellness & Relax

Wellness centrum

Reštaurácia

Ubytovanie

Kongresové centrum

Jazdecká škola dotazník
mládež
prezidentský

Bowling

Užívajte si Wellness & Relax počas celého roka

Wellness & Relax Palárikovo

www.wellnesspalarikovo.sk, wellness.palarikovo@gmail.com, 0907 988 632, 035 649 31 44

Nesed' doma!

U9/U11

Futbal v Palárikove ťa potrebuje!

Pridaj sa k nám!

Radi medzi sebou privítame dievčatá a chlapcov ročníky **2010 a 2011** pre skupinu **U11** a od roku narodenia **2012** pre skupinu **U9**

Tréningy prebiehajú hrovou formou pod vedením licencovaných trénerov.

Vždy v stredu a v piatok
o **15:30** v areáli OTJ - ihrisko

Tréner skupiny **U9**

Monika Sunegová

tel. 0915 441 184

Tréner skupiny **U11**

Mário Vörös

tel. 0902 608 813

Tréningy sú zdarma!

Občianske združenie OTJ Palárikovo Jún 2020

Naše **NOVINY**

Vydáva Obec Palárikovo
Vychádza v dvojmesačných intervaloch
Náklad: 900 kusov
Šéfredaktor: Mgr. Lubica Karasová
Zodpovedný redaktor:
Mgr. Silvia Tóthová

Redakčná rada:

Kristína Holková
Mgr. Alexandra Hornáková
Mgr. Alexandra Mančíková
Mgr. Michaela Markusková
Mgr. Slavomíra Slivoňová

Jazyková úprava:

Mgr. Slavomíra Slivoňová

Sídlo vydavateľa:

Obecný úrad Palárikovo, Hlavná ul. č. 82

Tel.: 64 93 201

IČO: 00309176

Tlač a grafická úprava:

Tlačiareň Merkur s. r. o., Nové Zámky

Registované:

Ministerstvo kultúry SR

Evidencia periodickej tlače

Pod ev. číslom: EV 3913/09

ISSN 1338-9874

Príjem inzercie v redakcii.

Nie všetky publikované príspevky prešli jazykovou úpravou.

Nie všetky publikované príspevky sú totožné s názormi redakcie a vydavateľa.